

5 Φεβρουαρίου 2020

Αρχιμ. Αιμιλιανός: Εάν δεν είμαι χαρούμενος, δεν είμαι τίποτε!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Αρχιμανδρίτης Αμιλιανός Σιμωνοπετρίτης.

Η ελλειψις χαράς είναι παθολογικό στοιχείο του ανθρώπου, εκούσιο κλείσιμο στον εαυτό του.

Και ο,τιδήποτε θελήσει να κάνει δεν θα το επιτύχει.

Πρέπει πρώτα να ξεκαθαρίσει το χωράφι του, να δη τι συμβαίνει και δεν είναι χαρούμενος.

Εν συνεχεία, να επιδιώξει την χαροποίησι του εαυτού του, και κατόπιν η ειρήνη του Θεού να πάρη την θέση της χαράς.

Έτσι μπορεί ο άνθρωπος να διατηρήσει την σχέση του με τον Θεόν και με τον Γέροντά του και να ζήσει μία ζωή αληθινή.

Είμαι καλός, πιστός, τέλειος, άγιος;

Είμαι διδάσκαλος;

Εάν δεν είμαι χαρούμενος, δεν είμαι τίποτε.

Αξίζει να μου πουν: «Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν και μετά παραδώσου στον Θεόν».

Ο Θεός δεν μπορεί να μπη σε μια καρδιά που δεν είναι χαρούμενη, δεν μπορεί να βρη σημείο επαφής, διότι είναι ειρήνη, είναι πλήρωμα χαράς.

Μόνον τα ομοιογενή μπορούν να ενωθούν, γι' αυτό και μόνον με μια χαρούμενη ψυχή μπορεί να ενωθή ο Θεός.

Στον μοναχό ο οποίος δεν είναι χαρούμενος ο Γέροντας δεν μπορεί να κάνη τίποτε απολύτως, τα χέρια του είναι πλήρως δεμένα.

Όποιος νομίζει ότι κοντεύει να φθάση «εις το μέτρον του πληρώματος των απαιτήσεων του Χριστού» αλλά δεν είναι χαρούμενος, μπορεί να καταλάβη ότι είναι εν τελειότητι πλάνης.

Η χαρά είναι το κριτήριο, το θερμόμετρο.

Η χαρά είναι κάτι το εξωτερικό, αλλά και κάτι το εσωτερικό.

Πάντως είναι αναγκαία προϋπόθεσις, διότι η έλλειψις χαράς κάνει τον άνθρωπο να ερμηνεύη διαφορετικά τα πράγματα και να τα αλλοιώνη.

Όπως, εάν ρίξης σε καθαρό νερό μία σταγόνα νιτρικού οξέος, αμέσως θα αλλάξη ουσία, έτσι ακριβώς και μία σταγόνα πικρίας, στενοχώριας, θλίψεως, αλλοιώνει όλη την ατμόσφαιρα του ανθρώπου, εξοβελίζει τον Θεόν.

Αλλά η χαρά χρειάζεται να υπάρχη και στην αδελφότητα, διότι είναι στοιχείο και της προσωπικής ζωής και της αδελφότητος.

Δεν μπορώ να είμαι χαρούμενος, αν όλοι πλάι μου δεν έχουν την τάσι και την ατμόσφαιρα της χαράς, ούτε όμως έχω κάποιο όφελος, αν δεν προσλαμβάνω αυτή την χαρά από την αδελφότητα.

Μόνον όταν την προσλαμβάνω, μπορώ να πω ότι έχω κοινωνία με τον Γέροντα, και τότε μπορώ να απορροφήσω τον Θεόν διότι ο Θεός είναι η ζωή η οποία υπάρχει μέσα στον άνθρωπο, αλλά και η ζωή η οποία διά του ανθρώπου διαβιβάζεται.

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη, «Νηπτική ζωή και Ασκητικοί κανόνες», των εκδόσεων Ίνδικτος.